Регочуть і свистять на палубі матроси
(штурмує у бакборт важкий зелений вал),
а берег золотий зникає у провал...
Команда: Поворот! — Кріпити троси!

За хмарами пахтять багряні папіроси.
У сказі шерестень реве машини шал.
За вдарами у кіль, мов бомба... Інтервал...
На палубі свистять за працею матроси...

Вода, вода й вода, та хвилі океану...
У рубці капітан — схилився на карту рвану:
О, важко, важко як у чорну пітьму йти!

Як би не завести на скелю чи на камінь...
І карта, наче пух, кружляє під руками
й обвалами вали гарпунять у борти.

ЖИВУ, ПРАЦЮЮ. Харків, 1930, с. 29-31.